

„čłowikam hieschejen čas dacz sto a dwazyczi
 „liet.“ Genes. 6, 3. Po tym prienim poladan-
 ju myśli bei jedyn, to je jena sto a dwazyczi liet
 dołha kwila Epokuczie. To može pač liedom
 swiestych Ursachow ta mysl bydž; ale ta mysl
 može sterie ta bydž; ton čłowik je tolla jene
 hubene, jene neporadžene stworenje; to je wo-
 praudži škoda, so ludžo bydž dyrbja. Nu
 da, schaf ma kóždě stworenje swoj čas; jena
 rieka bieži tač dołho we swojich rebjach, potom
 hačlej swoje bieženje pschemieni a pytta bei druge
 rebie a wosme dyr swoj kónž naposletku gor we
 jenej piestowej horzy; jene swierjo ma swoj čas
 kžiwjenju, dyž ton nimo je, da je snim tejšch
 kónž; a wone su stworenja, kiž so po času psche-
 mjenja aby žyli subja. Za zu temu stworenju
 smenom čłowik wemschiem hieshczen sto a dwa-
 zyczi liet časa dacz, tač dołho može hieshczen
 na semi biehač, potom zu tu žylu schlachtu a
 to žylč čłowste meno žyli wurodomač, talej
 žyla Orta wot stworenjom sromadni nedyrbi
 wjazn bydž. So to ta mysl je, sda so psches
 to wobtwerdžene bydž, dokelž, jako te sto a
 dwazeczi liet nimo biechu, hieshczen pschezo to
 ta mysl bie a ničk na jene dobo jene druge
 priotfaczie sate by, tolla hieshczen nieschto wot
 tej Orty sdžeržecž. Za wina, kotraž pomeno-
 wana budže, rieka: Noah pač biesche nadu
 psched tym knesom namekač. Genes. 6, 8.
 Jako by Jehovah pschi bei myslit; „Zaj tu je
 „hieshczen